

Sygn. akt XI W 9632/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Bazyluk

Protokolant: Beata Jaworska

przy udziale oskarżyciela-----

po rozpoznaniu dnia 25 maja 2016 roku w W.

sprawy **M. K.**

syna R. i J.

urodzonego dnia (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 9 lipca 2015 r. ok. godz. 22:00 na ul (...) w W. kierując pojazdem marki M. o numerze rej. (...) wjechał i dokonał postoju na skrzyżowaniu oraz w odległości mniejszej niż 10 metrów od przejścia dla pieszych,

tj. za wykroczenie z art. 97 KW;

orzeka

I obwinionego **M. K.** uznaje za winnego tego, że w dniu 9 lipca 2015 r. ok. godz. 22:00 na ul (...) w W. kierując pojazdem marki M. o numerze rej. (...) wjechał i dokonał postoju na skrzyżowaniu oraz w odległości mniejszej niż 10 metrów od przejścia dla pieszych oraz wzdłuż linii ciągłej podwójnej w sposób zmuszający innych kierujących pojazdami wielośladowymi do najeżdżania na tę linię, który to czyn stanowi wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 Ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 97 kw skazuje go, a na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąc) złotych;

II na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 9632/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lipca 2015 r. o godz. 22:00 przy ul. (...) patrol Straży Miejskiej w osobach R. M. oraz M. J. zauważył stojący pojazd marki M. o nr. rej. (...). Pojazd zaparkowany był na skrzyżowaniu dwukierunkowej drogi o dwóch pasach ruchu na rondzie na Placu (...) przy wjeździe w Al. (...). Ponadto, pojazd zaparkowany był bezpośrednio za przejściem dla pieszych oraz wzdłuż podwójnej linii ciągłej, przez co inne pojazdy zmuszone były do najeżdżania na tę linię

podczas wykonywania nieprawidłowo zaparkowanego pojazdu M.. Pojazd miał zgaszony silnik oraz wyłączone światła. W momencie podjęcia interwencji przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej w pojeździe nie było kierowcy. Po około 10 minutach przy w/w samochodzie pojawił się kierowca. Po wylegitymowaniu go okazało się, że jest to M. K.. Kierowca odmówił przyjęcia mandatu nakładającego na niego grzywnę w wysokości 700 złotych za popełnione wykroczenia z art. 97 kw, wobec czego interwenujący pouczyli go o konsekwencji skorzystania z tego prawa i skierowaniu sprawy do merytorycznego rozpoznania przez właściwy sąd rejonowy. M. K. w czasie przeprowadzania interwencji był uprzejmy, jednakże jego podejście do interwenującego funkcjonariusza Straży Miejskiej oraz co do przebiegu zdarzenia było lekceważące.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania świadka R. M. (k. 44-45, k. 6), notatki urzędowe (k. 1-4, 7,8).

Sąd zważył, co następuje:

Środek dowodowy w postaci zeznań świadka R. M. nie budzi zastrzeżeń sądu. Relacja Strażnika Miejskiego jest logiczna i spójna, a także zgodna z doświadczeniem życiowym. Świadek po odczytaniu zeznań złożonych w toku czynności wyjaśniających dokładnie przypomniał sobie zdarzenie z dnia 9 lipca 2015 roku, wskazując dokładną lokalizację – zjazd z ronda (...). Zbawiciela w ulicę (...). Wyzwolenia. Świadek bardzo szczegółowo przedstawił umiejscowienie pojazdu, a także naruszenia jakich przepisów prawa drogowego dopuścił się obwiniony oraz odniósł się do zagrożenia jakie zaparkowany przez obwinionego samochód mógł spowodować dla innych uczestników ruchu. Świadek przedstawił również postawę sprawcy wykroczenia w trakcie interwencji, który miał zachowywać się miło, jednakże jego podejście do świadka jak i do ujawnionego wykroczenia było lekceważące – był pewien, że uniknie grzywny, gdyż pracuje za granicą.

Zdaniem Sądu nie ma najmniejszych wątpliwości, iż to obwiniony dokonał postoju pojazdu M. nr rej. (...). To właśnie obwiniony powrócił do zaparkowanego nieprawidłowo pojazdu. Posiadał przy sobie prawo jazdy. W trakcie interwencji nie kwestionował, że to on był kierowcą nieprawidłowo zaparkowanego pojazdu. Doświadczenie życiowe Sądu wskazuje, iż gdyby to nie obwiniony był kierowcą, który zaparkował pojazd, to po pierwsze nie wróciłby do niego, po drugie, wtedy na pewno w czasie interwencji zaprzeczyłby temu, iż to on zaparkował pojazd.

Obwiniony kwestionuje również uprawnienie Straży Miejskiej do nałożenia na niego mandatu karnego, powołując się na treść art. 97§1 pkt 3 kpw. Obwiniony pomija tymczasem treść art. 97§1 pkt 1 i 2 kpw stanowiących podstawę do zastosowania postępowania mandatowego w niniejszej sprawie.

Sąd nie znalazł także podstaw do kwestionowania wiarygodności ani rzetelności dokumentów w postaci notatek urzędowych (k. 1-4,7,8) ujawnionych na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Dokumenty powyższe zredagowane zostały przez funkcjonariuszy publicznych w związku z pełnieniem czynności służbowych, w zakresie ich uprawnień i ustawowych kompetencji. Obwiniony nie kwestionował ich treści.

Czyn z art. 97 Kodeksu wykroczeń popełnia uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie. Art. 49 ust. 1 pkt. 1, 2 i 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowią, iż: zabrania się zatrzymania pojazdu na przejeździe kolejowym, na przejeździe tramwajowym, na skrzyżowaniu oraz w odległości mniejszej niż 10 m od przejazdu lub skrzyżowania; na przejściu dla pieszych, na przejeździe dla rowerzystów oraz w odległości mniejszej, niż 10 m przed tym przejściem lub przejazdem, na drodze dwukierunkowej o dwóch pasach ruchu zakaz ten obowiązuje także za przejściem lub przejazdem; na jezdni wzdłuż linii ciągłej oraz w pobliżu jej punktów krańcowych, jeżeli zmusiłoby to innych kierujących pojazdami wielośladowymi do najeżdżania na tę linię.

Zebrany w toku postępowania materiał dowodowy pozwala na bezsprzeczne stwierdzenie, iż M. K. w dniu 9 lipca 2015 r. ok. godz. 22:00 na ul. (...) w W., kierując pojazdem marki M. o numerze rej. (...) wjechał i dokonał postoju na skrzyżowaniu oraz w odległości mniejszej niż 10 metrów od przejścia dla pieszych oraz wzdłuż linii ciągłej podwójnej

w sposób zmuszający innych kierujących pojazdami wielośladowymi do najeżdżania na tę linię. Tym samym będąc uczestnikiem ruchu naruszył normy prawa o ruchu drogowym opisane w stosownej ustawie, czym wypełnił ustawowe znamiona czynu opisanego w artykule 97 kodeksu wykroczeń.

Z uwagi na zgromadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie, Sąd zmienił opis czynu poprzez dodanie, iż obwiniony dokonał postoju wzdłuż linii ciągłej podwójnej w sposób zmuszający innych kierujących pojazdami wielośladowymi do najeżdżania na tę linię.

Obwiniony jest osobą zdatną do ponoszenia winy. Brak jest negatywnych przesłanek, których zaistnienie wykluczałoby możliwość przypisania M. K. winy, takich jak na przykład niemożliwość rozpoznania znaczenia swojego czynu lub pokierowania swoim postępowaniem wskutek choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych.

Art. 1 § 1 kw stanowi, iż odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten tylko, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę pod groźbą określonej kary. W art. 47 § 6 kw ustawodawca precyzuje, iż przy ocenie społecznej szkodliwości czynu należy brać pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Czyn obwinionego godzi w dobro jakim jest porządek i bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Obwiniony naruszył podstawowe zasady ruchu drogowego, które powinien znać i się do nich stosować. Bez wątplenia należy stwierdzić, iż czyn obwinionego był społecznie szkodliwy.

Z uwagi na charakter norm naruszonych przez obwinionego uznać należy, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się on umyślnie.

Sąd wymierzając karę za popełnione wykroczenie kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru zawartymi w art. 33 kw. W ocenie sądu kara grzywny w wysokości 1000 złotych nie przekracza stopnia winy obwinionego i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Ponadto, wymierzając powyższą karę Sąd wziął też pod uwagę właściwości i warunki osobiste oraz majątkowe obwinionego, a także sposób zachowania się po ujawnieniu wykroczenia przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej. Obwiniony użytkował drogi pojazd, sam swoje warunki osobiste i materialne określił jako bardzo dobre. Jednocześnie był pewien, że uniknie odpowiedzialności, gdyż pracuje za granicą, co wskazuje na duże poczucie bezkarności. Wobec powyższego karą spełniającą dyrektywy określone w art. 33 kw zdaniem Sądu jest kara grzywny orzeczona w wysokości 1000 złotych.

Z uwagi na treść art. 118 § 1 kpw, art. 118 § 3 kpw oraz art. 626 kpk i art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania. Na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 złotych, ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) oraz koszty postępowania, tj. zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2001 r., nr 118, poz. 1269 ze zm.).